

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt VII. Rosæ domestica Solitudo, fuga publici, cellula perangusta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

lam revocare nitebatur ad somnum. At Rosa, vel cervicem illidebat parieti, vel sibi tundeat latera, vel prominentibus ex lignæ crucis brachiis fortibus clavis manus applicabat, & pendulum corpusculum librabat in aere, vel oblongo, quem in cellulæ pariete clavum fixerat, modicum capillitium, residuum in fronte ob obtegendam spineam coronam, implectebat artissimè, & pendula, vix summis aliquando pedum digitis terra insistens, clavis in soporem pugnabat, de quo non satis adhibitis in lecto tribulis triumphaverat.

CAPUT VII.

ROSÆ domestica Solitudo, fuga publici, cellula perangusta.

A Prima infantia solitarios angulos domi quærebat, procul à ludis puerilibus, ut uni vacaret Deo. Crescente verò cum annis studio latendi, in horto sub umbrosis platanis, flexili ramorum, palmitum, ac virgultorum circumductu modicum inclusit spatium, in quo ad humile altariolum totas hærebat dies, adeo ut domi abiverit in proverbium: hortum adeas si Rosam quæris. At grandior impetravit à Matre aliud intra ædes cubiculum, in quo seorsim ab omnibus pernoctaret. Molestissimum illi erat in publico apparere, & nunc prece, nunc

lachrymis ambiebat matrem, ut optatissimam sibi solitudinem indulgeret. Aliquando ad ob-eunda urbanarum salutationum officia evoca-ta, juxta domesticum furnum transiens, à cli-bani orificio saxum studiosè sibi attraxit in pe-dem, ut eo vulnere claudicans domi sineretur. Eo præcipuè nomine frequentiam oderat, quod suavis odor virtutum suarum commendaverat illam apud omnes velut illustris fœminam san-ctitatis. Igitur aspirante Numine speculata est viam, qua se ab impedimentis viriliter ex-plicaret. Coronam precariam ex coralliis, quam habebat in paupere thesauro, curavit Deiparæ Virginis collo circumdari, cui à Ro-sario nomen, & cultus est, ut hoc vinculo sua-viter captivata Regina sua, Rosæ Matrem per-traheret, quò filiæ erat in votis. Post aliquot dies visa est corona à Virginis collo soluta pen-dere de manu parvuli Jesu, attonito ad hæc Sacrista, qui profitebatur, à nullo mortalium in digitos filioli fuisse translata. At Rosa ta-cita interpres divini consilii exultabat intelli-gens, desponsam sibi à sua Diva, quam gratiam optabat, & filium pro Matre fide jubentem, sponfionis vinculum in se transtulisse: ideoque voti secura flagitavit à Matre cellulam perangu-stam, in qua sine permisso illius, qui suæ ani-mæ præerat, nullius conspectum admitteret, aut alloquium: Intra paucos dies perfectum stetit arctissimum in horto tuguriolum, quin-que

que pedes porrectum in longum, quatuor in latum; ut ut angustum, sibi tamen, dicebat Rosa, sponsoque cœlesti sufficiens. Huic postquam se inclusit, cuidam probatæ sanctitatis fœminæ in raptu visa est sub specie lucidissimæ stellæ, cujus radios opaca parietum angustia cohibere non poterat. Hic perpetuos hærebat dies, per varia pietatis exercitia dispensans horas, ignara propemodum, in corporene degeret, an extra corpus. Cumque à nonnullis interrogaretur, cur non inde quotidie prodiret, ut Missæ sacrificio adesset, candidissimè respondit, domesticis curis distineri aliquando Matrem, sine qua domo prodire non poterat: sibi tamen à divino Sponso consultum, ut in cella residens complures quotidie Missas videret audiretque. Compertum deinde est, divinitus Virgini datum fuisse, ut spiritu, non secus ac si corpore præsens adfuisset, interesset omnibus sacris, quotquot in vicinis templis offerebantur. Prodigiousum porrò fuit obsequium à culicibus exhibitum solitariae Rosæ: Innumera illorum agmina soli humilitas, & arborum frequentia, aut gignebat, aut pertrahebat in Virginis cellam, amicis suo generi umbraculum, præcipuè ubi sub meridiem radii solis ardentes, aut sub vesperum serenæ noctis algores tenuissimis corpusculis imminabant: nec tamen in tot culicum legionibus, quibus scatebant undique parietes, personabat ostium,

ostium, fenestra implebatur, vel unicus fuit, qui Rosam unquam attingeret, cum è contra Matrem, aliasque religiosas fœminas ex permisso Rosam invisentes, hostiliter invaderet exercitus molestissimus. Neque tantùm hospitiæ suæ parcebant, sed ad illius imperium in omnia sese flectebant obsequia culices ingeniosi. Ubi primùm Virgo referabat Cellulæ portam: Eja, dicebat, amici, laudes celebremus omnipotentis Dei; at illi concentu lenissimo sparsi in gyros, arguta miscebant murmura, phalange tam ordinata, ac in se flexibus aptissimis redeunte, ut chorum credidisses, cui ratio dux præsideret. Cumque noctu repeterent hospitem domum, rursus orantem Rosam gestiebat æmulari volatilis harmonia, & cum illa deinde sub lege nocturni silentij conticescere. Accidit aliquando, ut Catharina de Sancta Maria Tertij Ordinis S. Dominici, in Eremito domestica Rosam inviseret: hæc à culicibus sauciata, unum, quem sanguine turgidum vidit, occidit. At Rosa miranti similis, cur hospites, inquit, meos trucidas, nec tantillum animal tuo pascis sanguine, dum ejus conditor suo nos toties recreavit? sed in posterum tecum illi, ut mecum pacem colent. Huic auguris fides stetit, namque illi, aliisque pepercit in posterum culicum exercitus, adactus admirando Rosæ imperio. Franciscam verò de Montoia Tertiariam itidem Sancti Dominici alumnæ à tribus tamen culicibus appeti in sanctis-

ctissima Trinitatis honorem blandè permisit. Ultimo vitæ suæ triennio in Gundisalvi de la Massa Quæstoris regii domo parem fermè solitudinem sibi Virgo statuit, iussu à parentibus obtemperare viro religiosissimo, qui suas ædes Rosæ hospitio ambiverat consecrari: hic totas cum diebus noctes in domestico latebat Oratorio, vel in ultimo ædium cubiculo, identidem regressa ad hortensem Eremum; perpetuo studio sequuta solitudinem, cujus amore tantopere tenebatur Magistra sua Catharina Senensis.

CAPVT VIII.

ROSÆ cum Christo mira desponsatio, Pronuba Augustissima Imperatrice Angelorum.

Didicerat quidem Rosæ Seraphicam Magistram suam Christo desponsam, sed vix audebat exoptare locum inter sponsæ comites adolescentulas. Interea tamen candorem Angelicum, & profundissimam dehiscentis animi submissionem adornabat, dotem scilicet, Sponsi divini amores rapientem. Prodigis ad mysterium præparata; & ad consensum erecta fuit modestissima Virgo, nam primò bicolor ille papilio, de quo verba superius fecimus, aliquamdiu per sinistrum Virginis latus cum oberrasset, constitit è regione cordis, ibique depictam reliquit imaginem cordis in veste Rosæ pulcherri-
mè